

boerin Eline

Naam: Eline Wippert (26).
Woonplaats: Duiven (Gld.).
Gezinssituatie: woont samen met Matthias Crum (26) en hun tweeling van twee jaar.
Bedrijf: met een derde een biologisch-dynamische cv met melkkoeien, 9 ha grond, waarvan 2 ha tuinbouw. Tevens een boerderijwinkel.

6 vragen

Welke bladen lees je?

„Dynamisch Perspectief, Ekoland en Motief.”

Wie zou je wel eens willen ontmoeten?

„Niet een persoon, maar ik wil wel eens op bezoek bij Fattoria La Vialla, een biologisch-dynamisch bedrijf in Italië met veel verschillende takken. Hoe doen ze dat?”

Welke opleiding heb je gevolgd?

„Havo en de biologisch dynamische mbo-opleiding Warmonderhof.”

Wat voor kleding draag je het liefst?

„Makkelijke werkkleding, dat heb ik het meeste aan.”

Wat voor auto heb je?

„Peugeot 306 Break.”

Wat is je favoriete tv-programma?

„Het NOS Journaal, Boer zoekt Vrouw en Flikken Maas-tricht.”

FOTO: JAN WILLEM SCHOUTEM

ELINE WIPPERT HAD NOOIT GEDACHT DAT ZE BOERIN ZOU WORDEN. TOT TIJDENS EEN OPEN DAG OP WARMONDERHOF ALLE PUZZELSTUKJES IN ELKAAR VIELEN. 'DIT WERK PAST BIJ MIJ, HET MAAKT ME BLIJ.'

RONDOM het woonhuis staan keurige rijen eikenbladsla, snijbiet, andijvie, aardbeien, pompoenen, tuinbonen en nog veel meer. In de kas klimmen onder meer tomaten- en komkommerplanten langs steuntouwen omhoog. Tussen de planten is het egaal en vrij van onkruid. „Daar zit veel werk in”, zegt Eline Wippert. „We gebruiken geen chemische bestrijdingsmiddelen, wieden is hier een kwestie van schoffelen en op de knieën zitten om het onkruid weg te trekken. Ook de jonge plantjes uitplanten is handwerk.”

Eline vertelt het opgewekt. „Deze manier van werken past bij mij. Het is wel arbeidsintensief, maar ik vind het zó leuk dat ik er vooral veel energie van krijg. Als je dit niet leuk vindt, houd je het ook niet vol.”

Dat Eline boerin zou worden lag niet voor de hand. „Ik ben geen boerendochter. Heel lang wist ik niet wat ik wilde worden, er was zo veel dat ik leuk vond. Ik ging heen en weer van tandartsassistente tot apotheker. Bij beroepskeuzetesten scoorde ik steeds hoog op alles wat met buiten, dieren, natuur en sociaal te maken had. Ik weet nog dat mijn moeder zei: Eline, zou je geen boer willen worden? Maar ik zei: màm, doe normaal. Ik was 15 en kon me daar toen niks bij voorstellen.”

Via haar broer kwam ze in aanraking met Warmonderhof, de opleiding voor biologisch-dynamische landbouw. „Ik ging naar een open dag en wist het meteen: dit is het. Het was zo wonderlijk hoe daar alle puzzelstukjes in elkaar vielen.”

Ze volgde de opleiding, werkte kort in Engeland en Frankrijk en vertrok toen voor drie jaar naar een biologisch dynamisch-project in Noorwegen. „Mijn vriend en ik waren daar in loondienst. Het was leuk, maar het liep toch niet helemaal lekker. Het werd ons steeds duidelijker dat we voor onszelf iets wilden.” Terug in Nederland lazen ze een advertentie waarin de eigenaar van boerderij Horsterhof medevennoten zocht. „We zijn nu ruim een jaar hier en het loopt goed. Elke week gaan er 170 groentepakketten de deur uit en we zijn bezig dat nog uit te breiden.”

Eline zorgt ook voor de winkel en het contact met de klanten. „En ik werk natuurlijk buiten mee, op het land, alleen niet als de kinderen er zijn.” Die gaan drie dagen per week naar een gastouder, zodat Eline echt

volledig kan werken. Maar als de jongetjes thuis zijn, is ze er voor hen. Pas 's avonds, als de kinderen slapen, gaat Eline dan weer aan het werk. „Het zijn erg actieve kinderen die zich echt niet meer laten vastzetten in een buggy. Ik moet erbij zijn en ik ga niet twee dingen half doen: half op het bedrijf zijn en half moeder zijn. Dat gaat niet en dat wil ik ook niet.”

Het is af en toe wel een heel geregeld om werk en gezin te combineren. Eén van de kinderen brak onlangs zijn beentje. „Ik schrok enorm als moeder natuurlijk, maar ik dacht ook: o jee, hoe moet dat met het werk? Want het kind had veel pijn en kon de eerste dagen niet naar de opvang. Gelukkig konden opa's en oma's inspringen. Zonder hun hulp zou het echt een stuk lastiger zijn.”

Enthousiasme en doorzettingsvermogen

's Zomers maakt ze langere dagen dan 's winters. „In het groeiseizoen gebeurt het, dan moet je er echt helemaal voor gaan. 's Winters is er meer tijd om te lezen en vrienden en familie te bezoeken. Niet dat ik dat in de zomer niet doe, alleen staat dat dan op een lager pitje. Dat is oké. Ik voel me daar niet schuldig over. Ik

zou me er juist niet goed bij voelen als ik willens en wetens werk liet liggen, omdat ik zo nodig naar een feest wil. Als ik dat zou denken, zou ik niet in het goede vak zitten.”

Enthousiasme en doorzettingsvermogen zijn haar sterke kanten. Ze doet haar werk met passie. Maar vindt het soms lastig om een goede afweging te maken tussen doorgaan met werken of er voor die dag mee stoppen. „Die balans vinden is moeilijk. Wanneer zeg ik: nu stop ik ermee en ga ik lekker zitten, en wanneer zeg ik: ik maak nog even wat dingen af?”

Het is niet zo dat ze steeds maar doorgaat met werken. „Nee dat niet. Ik werk heus niet altijd, ook ik word een keer moe. Maar het is de afweging die ik moeilijk vind.”

Wat haar drijft is haar overtuiging dat ze op een gezonde en vitale manier bezig is. „Het is veel meer dan alleen voedsel produceren, ik draag ook zorg voor de omgeving. Daar geniet ik van, het maakt me blij.”

Margreet Wellink

'In de zomer ga ik ervoor. Dan staan vrienden en familie op een lager pitje.'